

Sulak Yarınların Yarısın Elnaz

— edward34 · 18 Ocak 2013

hayrettin taylanVedamın ateşli körfeziydin. Varılmışlığa açılan sulak yarınlara şileplerimi saldım.-S'algısı gittikçe artıyordu senli huzurlarımın.Dalgaların arasında, algıların arasında, aranişin arasında, sahipsiz kafiyeler sunuyordum, sunulmamış anların seyrindeydim.Kendimi yazıyordum, yazgının pişmemiş aşklarına.-Yosunların yuvası olan yoksunlarının yanındaydım. Gözyaşlarına yazılmış yazısız yazılarım vardı. Damlanın kalemı, acıların alemi, sensizliğim kelamı olup kalmıştın.-Bir evvel zamanın, ezeline teslim olmuştu tutkularım. Bir yar, bir yarden bir yere sığmıyordu.-Bir yar sonrasızlığına sevi bırakılmış, kadimler kelimeler, kelimeler,tutkular lorduyum.Yaşanası bir geçmiş vardı, yaşanası bir gelecek uğrunda uğurböceklerimi yolcu ederdi.Bir hüzzam hıçkırışında dilsiz kalan, sensiz kalan dile gelişlerim var.“ bir şarkının şarkısının sen”Kayıtsızlığını pulsuz bir maziye teslim ettin.Hıncının barometresi yoktu.Öç almış öcüler gibi, içinde çıkılmazların mavzerinde duruyordun. Beni vurmanın algı yanılmasında savunma mekanizmalarının mekanında kirliliği vardı.Ya da can kırıkların candan daha kötü saplanmıştı bağrına.-Sitemin sistemi vardı.Sitemin dışladığı, düşüncelerini ezdiği gülün kokusuydun. Vakti gelmişti huzurundan gitmeye.Ben de bir kader çobanıydım, sensizliği başka başka meramlarda otlatmaya gidiyordum.-Meralarımız ortaktı.Aynı vatan, aynı şehir, aynı ilçede, komşuluğu tümlüyorduk.Şimdi birikmiş mutluluk kumbaramda seni varsıl geleceğe taşımanın yanı başındayım. Bir başınalığın kuytularından geçtim.-Sarsıntılı duruşlarım vardı.Durulanmış bir karakterin bozulmamış kimyasıydım.Ruhumun serinleten tavırların vardı.-Yasak mayasına ,mayınları teslim etmiş gönül tarlasına girmiştim.Kimsesiz değildi kimseliğim. Bir duruşun durulanmasıydı sensizliğim.-Hoyrat esen kayıpların kampında bekliyordu,beklentinin bütün talihleri.Kırık bir canın yüreğini tümlemeye giden yaralı bir Mecnunluk okuluydum.Derslerim içimde verilirdi.İçimdeki çocuğun matematiğinde susardı suskun diller.-Fermanı yok gidişin, dermanı yok bekleyişin.Öylesine yaşamının milimlerinde birikiyor.İçimde gömülü gözyaşı denizinin dalga sesidir , yalnızlığımın dilsiz, ilimsiz, sözsüz, sensiz sesi.Bir arınma , yeniden kavuşma sızısının aklanışıdır.Pişmanlığın bütün emarelerini yaşamış, aşmış, kendini bulmanın son bulmacasına cevap olan hazırlık yoludur sana gelişim.Tutku kelepçesinin anahtarı yüreğinde kalan arınışın iç sesidir bekleyişim.Ruhumun savruluşları kendine dönütler sararken ,sen içimde sarmal bir iz gibi aynı yaranın bitştirilmiş ömründe kalıyordun.*Sustuğum,küstüğüm, biriktiğim yalnızlığın, karartılmış sensizliğin görüntüsünde öylece kalamazdım.-Bir film gibi, şerit şerit seni sevmeye meyiller artırıyordum.İçsel düşüncülerden ruhsal dönüşümlere kadim kalmayı seçmiştim.Bilincin yürek kemiğiydim.Can kırıklarını da iyileştirecek mahiler yüzerde yüreğimde.*Bu yüzden,yüzündeki yansık hayallerin halı kalmış hatırımda, hatıra getirmediklerimde.Düşünüş sahillerimiz vardı, düşüncenin en olumlu tikellerinde.-Bir'den hep beraber bir'e gitmeyi, bir'i "bir" için giymeyi deneyen kulluğun öznelerydik.Birisi için yaşamının anlamından daha mutlak özetler sunuyorduk Elnaz.-Ustası olduğum sensizliğin çınar dibinde gölgesiz notlarım vardı.Bir ben, bir ben'e teslim etmişti.-Hıçkırığı bitmiş hiçliklerden, dirilişi,uyanişi, uyarılışı, umudu çok olan hoşluğuna iklim olmuştu ömrüm.-Yazgının yazıydım,en güzel sevda meyvelerinden yiyen ,kavuşmanın dimağına teslim olmuşluğun sonsuzluk

dilydim sayende Elnaz